

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 7002 van 30 mei 2011
in de zaak A. 200.095/XIV-33.100**

In zake : XXXXXX (minderjarig),
 vertegenwoordigd door haar moeder
 XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Peter JP Lips
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Louizalaan 65 bus 11
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid

Het cassatieberoep, ingesteld op 6 mei 2011, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 59.198 van 4 april 2011 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 12 mei 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september
2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

De verzoekster voert in haar enige middel onder meer de schending
aan van artikel 39/2, §2 en 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende

de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, doch zonder uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest deze bepalingen schendt. Het komt niet aan de Raad van State toe om dit zelf na te gaan. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De verzoekster heeft voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op geen enkele wijze betwist dat haar behoefte aan medische verzorging dient beoordeeld te worden ten aanzien van Italië zodat zij dit niet voor het eerst in de graad van administratieve cassatie kan aanvoeren. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In punt 3.3.4 van het bestreden arrest merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op dat de verzoekster geen elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat asielzoekers in Italië verstoken zouden blijven van medische zorgen. Het bestreden arrest voldoet op dit punt dan ook aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Met haar bewering dat “Italië door de overrompeling van vluchtelingen uit Noord-Africa (...) niet in staat is om de opvang en medische verzorging (...) te garanderen”, beoogt de verzoekster in wezen een nieuwe appreciatie van haar aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen. De Raad van State heeft als administratieve cassatierechter echter geen rechtsmacht om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertig mei tweeduizend en elf,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams